

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

หากได้มีการปรับปรุงการสอบสวนคดีจราจรของพนักงานสอบสวนให้มีคุณภาพขึ้น จะทำให้กระบวนการยุติธรรมของไทยมีความน่าเชื่อถือมากขึ้น โดยมีการนำหลักนิติวิทยาศาสตร์และมีผู้เชี่ยวชาญเข้ามาวินิจฉัยตัดสินความถูกต้องอีกชั้นหนึ่ง จะทำให้การดำเนินคดีเกิดความโปร่งใส ลดขั้นตอนที่ยุ่งยาก ลดค่าใช้จ่ายของคู่กรณี เป็นต้น

บทสรุป

การทำวิจัยของผู้วิจัยครั้งนี้ สามารถทำให้ได้ทราบถึงปัญหาของพนักงานสอบสวนในการดำเนินคดีจราจรทางบก เนื่องจากพนักงานสอบสวนส่วนใหญ่ไม่มีมาตรฐานความเชี่ยวชาญในการรวบรวมพยานหลักฐานคดีอุบัติเหตุจราจรทางบก เพราะคดีจราจรมีความยุ่งยากและซับซ้อนเกินกว่าที่จะรวบรวมเข้ามาสู่สำนวนได้เพียงพอ ในทางปฏิบัติมักจะทำให้คู่กรณีตัดสินใจกันเอง ทำให้ไม่เกิดความยุติธรรมแก่คู่กรณี อันจะทำให้คู่กรณีเกิดการยอมรับถึงการกระทำผิดของตน เมื่อคู่กรณียอมรับในพยานหลักฐานทำให้ไม่สามารถปฏิเสธการกระทำผิดของตนได้

เมื่อคู่กรณียอมรับในพยานหลักฐานต่าง ๆ ย่อมทำให้การดำเนินคดีไม่ต้องนำขึ้นสู่ศาลชั้นต้น เป็นการลดขั้นตอนการดำเนินคดี พนักงานสอบสวนจะได้มีเวลาในการดำเนินคดีอาญาคดีอื่น ๆ ไม่เสียงบประมาณของราชการ

ปัจจุบันพนักงานสอบสวนคดีอาญาทั่วไปหากจะปฏิบัติหน้าที่พนักงานสอบสวนคดีจราจร ถ้าในเมืองใหญ่นำพนักงานสอบสวนคดีอาญาทั่วไปที่ออกจากการปฏิบัติหน้าที่แล้ว มาปฏิบัติหน้าที่พนักงานสอบสวนคดีจราจรอีกหน้าที่หนึ่ง ส่วนเมืองเล็ก ๆ ก็เข้าควบคุมกันทั้งคดีอาญาทั่วไปและคดีจราจร เนื่องจากคดีต่าง ๆ เกิดไม่มากเหมือนในเมืองใหญ่ แต่ปัญหาที่เกิดเหมือนกันคือขาดมาตรฐานความเชี่ยวชาญในการรวบรวมพยานหลักฐานคดีจราจร ไม่สามารถทำให้ประชาชนได้รับความยุติธรรมเพียงพอ แต่ละคนตัดสินคดีแตกต่างกันไปทั้งที่ข้อเท็จจริงคล้ายกัน ซึ่งไม่มีมาตรฐานในการสอบสวนคดีจราจร

จากผลวิจัยของผู้วิจัยได้ทราบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการสอบสวนคดีจราจรของพนักงานสอบสวน พบว่าพนักงานสอบสวนคดีจราจรมีปัญหา 4 ประการ ประกอบด้วย พนักงานสอบสวนใช้ดุลยพินิจต่างกัน พนักงานสอบสวนขาดพยานแวดล้อม พนักงานสอบสวนไม่มีจิตวิทยาในการ

สอบสวน และพนักงานสอบสวนให้คู่กรณีตกลงกันเอง ทำให้เกิดปัญหาด้านพนักงานสอบสวนอีก ทั้งพนักงานสอบสวนมีสำนวนคดีอาญาค้าง ทำให้ไม่มีสมาธิในการรวบรวมพยานหลักฐานสำนวนคดีจราจร จึงเกิดการร้องเรียนในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวน จึงเกิดการลงทัณฑ์ทางวินัย

จากปัญหาดังกล่าวข้างต้น ทำให้พนักงานสอบสวนคดีจราจรไม่มีมาตรฐานความเชี่ยวชาญเพียงพอ หรือมิได้ใช้ความเชี่ยวชาญของตนในการตัดสินใจ เพียงแต่ต้องการให้คู่กรณีตกลงกันเอง จะได้ให้เรื่องต่าง ๆ จบลงโดยเร็ว หรือมีการชดเชยค่าเสียหายกันอย่างเร่งรีบ หากคู่กรณีทั้งสองฝ่ายตกลงกันด้วยดีก็ดีไป แต่ถ้าหากคู่กรณีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่ยินยอมแล้ว ปัญหาจะเกิดกับพนักงานสอบสวน ที่ไม่สามารถลงเอยให้ทั้งสองฝ่ายได้ ถ้าไม่มีการแสวงหาพยานหลักฐานในที่เกิดเหตุ เพียงแต่ถ่ายรูปสถานที่เกิดเหตุ นำรถคู่กรณีมาเก็บไว้ที่สถานีตำรวจ แต่มิได้รวบรวมพยานหลักฐานในที่เกิดเหตุ หรือสังเกตจุดชน รอยเบรก พยานบุคคลในที่เกิดเหตุ มิได้ขอรูปที่บุคคลอื่นถ่ายรูปเก็บไว้ขอมารับเป็นพยานหลักฐาน เป็นต้น การโต้เถียงต่างฝ่ายต่างก็ว่าตนเองกระทำถูกต้อง พนักงานสอบสวนคดีจราจรต้องอิงหลักกฎหมายและพยานหลักฐานเหล่านั้น

ดังนั้น ถ้าพนักงานสอบสวนมีการสอบสวนโดยใช้มาตรฐานความเชี่ยวชาญด้านการรวบรวมพยานหลักฐานด้านคดีจราจรแล้ว ย่อมมีความเชี่ยวชาญมากขึ้น มีประสิทธิภาพในการวินิจฉัยคดีได้ถูกต้อง เป็นที่น่าเชื่อถือของประชาชน และต้องมีมาตรฐานความเชี่ยวชาญเพียงพอ จะทำให้การตัดสินใจคดีจราจรมีความเที่ยงธรรมมากขึ้น อาจทำให้มีใบประกอบวิชาชีพ(เชี่ยวชาญด้านคดีจราจร) รวมทั้งมีผู้เชี่ยวชาญรวมวินิจฉัยในการกลั่นกรองพยานหลักฐานเข้าสู่สำนวนได้อย่างถูกต้อง รวมทั้งผู้ใกล้เคียงค่าเสียหายทางแพ่งเบื้องต้นให้ผู้เสียหายได้ เมื่อเป็นเช่นนี้จะทำให้การตัดสินใจคดีเป็นไปในทิศทางเดียวกับพนักงานสอบสวนคดีจราจร การตัดสินใจคดีจราจรมีความชัดเจน โปร่งใส เป็นธรรม ทุกฝ่ายยอมรับในคำตัดสินนั้น ถือเป็น การแบ่งเบาภาระและคานอำนาจของพนักงานสอบสวนได้ดี สำนวนการสอบสวนจึงมีน้อยในการสั่งฟ้องผู้ต้องหาในศาลชั้นต้น เพราะคู่กรณีพอใจในคำตัดสินของพนักงานสอบสวนและหากพนักงานใช้ดุลพินิจในการเปรียบเทียบปรับให้เท่าเทียมกันแล้วจะทำให้ประชาชนได้รับความเป็นธรรม ไม่ถูกเลือกปฏิบัติในการเสียค่าปรับในการใช้ดุลพินิจดังกล่าว เนื่องจากพนักงานสอบสวนมีอำนาจในการว่ากล่าวตักเตือนและเปรียบเทียบปรับ จึงเป็นสาเหตุของความมีอคติของพนักงานสอบสวน ถ้าหากกำหนดจำนวนเงินค่าปรับได้เหมาะสมแล้ว จะทำให้ผู้มีฐานะและผู้ยากจนไม่เกิดความเหลื่อมล้ำจนเกินไป

ซึ่งการสอบสวนคดีจราจรถือเป็นการดำเนินคดีอาญาโดยรัฐเป็นผู้เสียหาย พนักงานสอบสวนเป็นผู้กล่าวหา เพื่อให้เกิดความสงบเรียบร้อยในสังคม เป็นการจัดระเบียบสังคม จัดระเบียบการจราจรให้เกิดความมีวินัยของประชาชน จำเป็นต้องบัญญัติกฎหมายจราจรขึ้นมา เป็น

กฎหมายทางเทคนิค ตามทฤษฎีอำนาจเหนือ ซึ่งรัฐต้องควบคุมการปฏิบัติของประชาชนในประเทศ ให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน รวมทั้งใช้ทฤษฎีการบังคับใช้กฎหมาย ให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน และทฤษฎีการควบคุมอาชญากรรม เนื่องจากคดีจรรยาเป็นคดีที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรม เพราะหากผู้ต้องหาชนแล้วหลบหนีถือเป็นความผิดที่มีอัตราโทษสูง เป็นอาชญากรรมที่คดีจรรยาถือว่าร้ายแรง เพราะผู้ต้องหาไม่ยอมช่วยเหลือผู้ที่ตนได้กระทำ ไม่รับผิดชอบในชีวิตร่างกายในส่วนของตนเองได้กระทำลงไป ถือเป็นความผิดที่ต้องมีการลงโทษให้หลายจำ อีกทั้งเป็นการไม่ให้ประชาชนทั่วไปได้เลียนแบบในการกระทำเหล่านี้ สังคมจะได้มีการเอื้ออาทรซึ่งกันและกัน มีการช่วยเหลือผู้ที่ได้รับความเสียหายต่าง ๆ

อีกทั้งถ้าพนักงานสอบสวนได้มีผู้เข้ามาช่วยเหลือในทางด้านการรวบรวมพยานหลักฐานที่เกิดเหตุคดีจรรยา ซึ่งเป็นคนกลางที่คู่กรณีให้ความไว้วางใจในการใช้ดุลพินิจในการรวบรวมพยานหลักฐานจรรยา นั้น จะทำให้คดีจรรยาเกิดความเป็นธรรมมากขึ้น ซึ่งผู้เชี่ยวชาญนี้อาจปฏิบัติหน้าที่ที่จังหวัดทุกจังหวัดก็ได้ เมื่อคู่กรณีเห็นว่าคดีของตนอาจไม่ได้รับความเป็นธรรม สามารถเรียกเข้ามาเป็นคนกลางร่วมวินิจฉัยคดีได้ รวมทั้งถ้ามีผู้ไกล่เกลี่ยค่าเสียหายทางแพ่งคดีจรรยา โดยรัฐกำหนดให้มีขึ้นเช่นเดียวกับผู้เชี่ยวชาญนี้ ก็จะทำให้คู่กรณีได้รับค่าเสียหายในความเป็นจริงสามารถตกลงกันได้ ในราคาที่เป็นกลาง ที่ทุกฝ่ายยอมรับในการตัดสินนี้ พนักงานสอบสวนก็จะปฏิบัติหน้าที่สะดวกขึ้น ถ้ามีคนกลางเข้าร่วมวินิจฉัยและร่วมไกล่เกลี่ยค่าเสียหายนี้ได้ จะลดปริมาณงานของพนักงานสอบสวน เพิ่มความโปร่งใส ความเป็นธรรมแก่คู่กรณีได้มากขึ้น รวมถึงกำหนดให้พนักงานสอบสวนใช้ดุลพินิจในการเปรียบเทียบปรับให้เกิดความเท่าเทียมกัน เนื่องจากปัจจุบันยังมีปัญหาพนักงานสอบสวนใช้ดุลพินิจที่ไม่เป็นมาตรฐานเดียวกัน โดยให้คำนึงถึงความร้ายแรงของการกระทำ ความถี่ในการกระทำผิด และนโยบายของรัฐในการกำหนดโทษนี้ เพื่อเป็นมาตรฐานเดียวกัน ทำให้สังคมไม่เกิดความเหลื่อมล้ำมากเกินไป

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีปัญหามทางกฎหมาย จำนวน 4 ประการ คือ

1. ปัญหาพนักงานสอบสวนไม่มีมาตรฐานความเชี่ยวชาญในการรวบรวมพยานหลักฐานคดีจรรยา
2. ปัญหาของการไม่มีผู้เชี่ยวชาญร่วมวินิจฉัยคดีจรรยา
3. ปัญหาของการไม่มีผู้ไกล่เกลี่ยค่าเสียหายทางแพ่งคดีจรรยา
4. ปัญหาพนักงานสอบสวนใช้ดุลพินิจในการเปรียบเทียบปรับไม่เท่าเทียมกัน

ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยขอเสนอให้มีพนักงานสอบสวนคดีจราจร ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ให้มีความเชี่ยวชาญในการรวบรวมพยานหลักฐานคดีจราจร โดยการระบุให้ชัดเจน เครื่องครัด เข็มงวดในการแสวงหาพยานหลักฐาน มิใช่ระบุเพียงลอย ๆ ไม่มีการเน้นการปฏิบัติ ก่อนที่จะนำเข้าสู่สำนวนการสอบสวน และในพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522 ให้มีพนักงานสอบสวนคดีจราจรมีอำนาจหน้าที่ในการมีมาตรฐานความเชี่ยวชาญในการรวบรวมพยานหลักฐานคดีจราจรด้วย ส่วนใบประกอบวิชาชีพ(เชี่ยวชาญด้านคดีจราจร) เป็นผลจากการมีความเชี่ยวชาญในการรวบรวมพยานหลักฐานคดีจราจร เสมือนใบประกอบวิชาชีพงานสอบสวน เพื่อให้พนักงานสอบสวนมีความเชี่ยวชาญด้านการรวบรวมพยานหลักฐานคดีจราจรไม่ว่าจะเป็นทางด้านนิติวิทยาศาสตร์ ด้านวิศวกรรมยานยนต์ ด้วยวิศวกรทาง รวมทั้งให้มีผู้เชี่ยวชาญวินิจัยคดีจราจร เพื่อทำงานควบคู่ไปกับพนักงานสอบสวนในการแสวงหาพยานหลักฐาน เพราะไม่มีผู้ที่มาทำหน้าที่คานอำนาจในการแสวงหาพยานหลักฐานคดีจราจรดังกล่าว จะทำให้คดีมีความโปร่งใส มีความเป็นธรรม ประชาชนได้รับความช่วยเหลือจากรัฐ และผู้ใกล้เกลี่ยค่างเสียหายทางแพ่งคดีจราจรให้กับประชาชนที่ได้รับผลกระทบ เพราะประชาชนไม่ทราบกฎหมายข้อนี้ ทำให้เกิดการเพิกเฉยพล้ำต่อคู่กรณีที่เชี่ยวชาญด้านกฎหมายด้านนี้ได้ โดยการกำหนดในพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522 ให้มีอำนาจหน้าที่ดังกล่าวระบุเข้าไปด้วย

ผู้วิจัยขอสรุปข้อเสนอให้ควรมีการปรับปรุงกฎหมายต่าง ๆ ดังนี้

1. ปัญหาพนักงานสอบสวนไม่มีมาตรฐานความเชี่ยวชาญการในการรวบรวมพยานหลักฐานคดีจราจร ควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522 ลักษณะ 18 โดยกำหนดมาตรฐานการรวบรวมพยานหลักฐานคดีจราจรของพนักงานสอบสวน เพื่อความชัดเจนในการรวบรวมพยานหลักฐานคดีจราจรไว้เป็นการเฉพาะ เพื่อให้การรวบรวมพยานหลักฐานมีประสิทธิภาพและเป็นมาตรฐานเดียวกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการรวบรวมพยานหลักฐานในสถานที่เกิดเหตุ และการถ่ายภาพในสถานที่เกิดเหตุ เพราะตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522 ลักษณะ 18 ไม่ได้กำหนดให้อำนาจพนักงานสอบสวนดำเนินการสำหรับคดีอุบัติเหตุจราจรไว้ว่าพนักงานสอบสวนควรทำการเบื้องต้นอย่างไร คงอาศัยระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ลักษณะ 2 ข้อ 8 ในเรื่องเกี่ยวกับยานพาหนะชนกัน จะต้องอาศัยที่เกิดเหตุและแผนที่สังเขปเป็นหลัก ในการพิสูจน์ประกอบข้อเท็จจริงก็จำเป็นกระทำทุกเรื่องรวมทั้งข้อ 10.1 ในเรื่องขอความร่วมมือจากเจ้าหน้าที่กองพิสูจน์หลักฐานหรือวิทยาการจังหวัด ซึ่งเป็นระเบียบกว้าง ๆ เป็นหลักการดำเนินคดีอาญาทั่วไปเท่านั้น เช่น ประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดีลักษณะ 2 บทที่ 2 การสืบสวนและการ

ตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุและลักษณะ 8 บทที่ 9 การทำแผนที่และถ่ายรูปสถานที่เกิดเหตุ เพื่อให้สอดคล้องกับหลักนิติวิทยาศาสตร์ (เสวก มณีกุล, 2552, หน้า 90) ดังนี้

- 1.1 ถ่ายรูปความเสียหายของรถยนต์ก่อนจะถูกเคลื่อนย้ายจากที่เกิดเหตุ
- 1.2 ถ่ายรูปที่แสดงให้เห็นซากชิ้นส่วน รอยครูด และรอยยางบนพื้นถนน
- 1.3 ถ่ายภาพชิ้นส่วนของรถยนต์ก่อนและหลังจุดที่รถยนต์กระแทกกัน
- 1.4 ถ่ายภาพแสดงให้เห็นแนวสายตาของผู้ขับขี่รถยนต์ เมื่อเข้าใกล้จุดเกิดเหตุ
- 1.5 การถ่ายภาพแสดงให้เห็นความเสียหายที่เกิดกับรถยนต์ตำแหน่งชนวัตถุเป้าหมายอย่างไร และไปหยุดที่ใด
- 1.6 เมื่อพบรอยครูดบนผิวถนน ให้ถ่ายภาพด้านล่างของรถยนต์ด้วย เพื่อแสดงให้เห็นว่าชิ้นส่วนใดได้ท้อรถยนต์ถูกกระแทกกับพื้นถนน
- 1.7 ถ่ายรูปในบริเวณเกียร์และหน้าปัดความเร็วของรถยนต์
- 1.8 หากรถยนต์ใดติดกล่องควบคุมความเร็ว ให้ดำเนินการดึงข้อมูลของรถยนต์ออกมาก่อนคืนรถยนต์ของกลาง

โดยกำหนดให้พนักงานสอบสวนคดีจราจรใช้ความเชี่ยวชาญในการรวบรวมพยานหลักฐาน โดยแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ลักษณะ 2 การสอบสวนสามัญ ในความเชี่ยวชาญในการรวบรวมพยานหลักฐานในสถานที่เกิดเหตุคดีจราจรเข้าสู่สำนวนโดยใช้มาตรฐานความเชี่ยวชาญในการรวบรวมพยานหลักฐานอย่างมืออาชีพ มิใช่อาศัยเพียงถ่ายรูปทำแผนที่เกิดเหตุ วัตรอยชน ยกรถคู่กรณีมายังสถานีตำรวจเท่านั้น ฯลฯ โดยระบุให้ใช้ความรู้ความสามารถที่อบรมวิชาชีพสอบสวนคดีจราจรมาแล้วอย่างเต็มที่ โดยเฉพาะคดีที่ชนแล้วหลบหนี คดีที่มีการเสียชีวิต มีทรัพย์สินเสียหาย จะต้องใช้ความรอบคอบเป็นอย่างมาก เพื่อเป็นผลที่ได้มาของใบประกอบวิชาชีพด้านจราจร เป็นสิ่งยืนยันในความเชี่ยวชาญของพนักงานสอบสวนนั้น สังคมจะได้ให้ความเชื่อถือในการตัดสินคดีจราจรที่เกิดขึ้น

2. ปัญหาของการไม่มีผู้เชี่ยวชาญร่วมวินิจฉัยคดีจราจร ควรเพิ่มเติมผู้เชี่ยวชาญที่เป็นคนกลางร่วมวินิจฉัยคดีจราจร ในพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522 ให้มีบทบาทหน้าที่ในการกลั่นกรองพยานหลักฐานในสถานที่เกิดเหตุร่วมกับพนักงานสอบสวน สามารถแบ่งเบาภาระหน้าที่ของพนักงานสอบสวน ช่วยเสริมการทำงานให้มีประสิทธิภาพของเจ้าหน้าที่ และจะเป็นคนกลางในการตัดสินคดีจราจรให้เป็นไปอย่างยุติธรรม โดยถือความเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญในการทำงานเป็นหลัก คู่กรณีสามารถไว้วางใจในความเป็นกลางของผู้เชี่ยวชาญนี้

3. ปัญหาของการไม่มีผู้ไกล่เกลี่ยค่าเสียหายทางแพ่งคดีจราจร ควรเพิ่มเติมในพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522 กำหนดให้มีผู้ไกล่เกลี่ยค่าเสียหายทางแพ่งคดีจราจร ให้มี

อำนาจหน้าที่ในการประเมินค่าเสียหายจากการเกิดอุบัติเหตุจราจรให้ผู้เสียหาย ตามความเป็นจริง ให้เกิดความเป็นธรรม เนื่องจากค่าเสียหายดังกล่าวเกี่ยวข้องกับความเป็นจริงหลายส่วน ซึ่งประชาชนไม่ทราบถึงความเป็นจริงเหล่านี้ เช่น ค่าขาดไร้อุปการะ ค่าเสียโอกาสจากการทำมาหาได้ ค่าชดเชยต่าง ๆ เป็นการช่วยเหลือประชาชนของรัฐรูปแบบหนึ่ง

4. ปัญหาพนักงานสอบสวนใช้ดุลพินิจในการเปรียบเทียบปรับไม่เท่าเทียมกันควรเพิ่มเติมในพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522 ให้พนักงานสอบสวนมีอำนาจในการใช้ดุลพินิจในการเปรียบเทียบปรับให้เท่าเทียมกัน เนื่องจากตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522 ได้กำหนดจำนวนเงินเปรียบเทียบปรับ ให้พนักงานสอบสวนใช้ดุลพินิจในการกำหนดจำนวนเงินค่าปรับกับผู้ต้องหา และมีอำนาจใช้ดุลพินิจในการว่ากล่าวตักเตือนได้ ทำให้พนักงานสอบสวนใช้ดุลพินิจไม่เท่าเทียมกัน จึงเกิดความเหลื่อมล้ำในสังคม ไม่มีความเป็นธรรม เกิดช่องว่างของการทุจริตของเจ้าหน้าที่ได้

ดังนั้นจะอย่างไรถึงจะทำให้พนักงานสอบสวนใช้มาตรฐานเดียวกันในจำนวนเงินค่าปรับนี้ ผู้วิจัยขอเสนอให้พนักงานสอบสวนมีการพิจารณาในประเด็น

1. ความร้ายแรงของความผิด
2. ความถี่ในการกระทำผิด
3. นโยบายของรัฐ

สิ่งเหล่านี้เป็นปัจจัยในการพิจารณาในการเปรียบเทียบปรับ ปัญหาของพนักงานสอบสวนปัจจุบันนี้ได้ใช้การพิจารณาแบบอัตตวิสัย กล่าวคือใช้ความเห็นของตนเองในการพิจารณาจำนวนเงินค่าปรับแก่บุคคลต่าง ๆ ไม่มีมาตรฐานเดียวกัน ทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำของสังคมขึ้น หากใช้ดุลพินิจตามความร้ายแรง ความถี่ และนโยบายข้างต้นแล้ว จะทำให้ประชาชนได้รับความเป็นธรรมมากขึ้น กระบวนการยุติธรรมขั้นต้นได้รับความเชื่อถือแก่ประชาชนได้เป็นอย่างมาก